

РЕШЕНИЕ

№ 892

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9752** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ХЕПИ 2000” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № 3242/24.08.2022г. на Софийски районен съд, 14-ти с-в, по анд № 15752/2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 29-0000896 от 21.10.2021 г., издадено от Главен Директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“. С последното на касационния жалбоподател на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл. 140, ал. 4, т. 1 от Кодекса на труда.

В касационната жалба се сочи, че решението на районния съд е неправилно и необосновано. Твърди се, че не е налице твърдяното от административнонаказващия орган нарушение. Моли съда за отмяна на въззивното решение и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – Главна Дирекция „Инспектиране на труда“ - София, се

представлява от юрк. А., която моли съда да остави жалбата без уважение по съображения, изложени в съдебно заседание. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка: При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 11.08.2021 г., в обект на контрол - ресторант „Хепи“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Хепи 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], както и на 16.08.2021 г. и 20.08.2021 г. по документи в сградата на ИА ГИТ, [населено място], [улица], било установено, че „Хепи 2000“ ЕООД, в качеството на работодател, е допуснал полагането на нощен труд в периода от 15.07.2021г. до 30.07.2021 г. от Б. А. Ч., ЕГН [ЕГН], която не била навършила 18-годишна възраст. Поради това на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ ГИТ за нарушение на чл. 140, ал. 4, т. 1 КТ. Актът бил подписан без възражения. Въз основа на така съставения АУАН било издадено атакуваното НП, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл. 140, ал. 4, т. 1 от Кодекса на труда.

За да потвърди НП, СРС е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Изложени са мотиви за съставомерността на вмененото на касатора нарушение и законосъобразното ангажиране на административнонаказателната му отговорност. СРС е отговорил на възраженията на касатора относно доказаността на административното нарушение, като е изложил убедителни аргументи в тази насока.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд. Не е налице твърдяното от касатора съществено нарушение на съдопроизводствените правила при постановяване на решението, изразяващо се в

необсъждане и превратно интерпретиране на събраните по делото доказателства.

Неоснователни са доводите на касатора, че незаконосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството за нарушението на чл. 140 ал.4, т.1 от КТ. Правилно съдът не е кредитирал показанията на свидетеля Ч., тъй като същите се опровергават от представения от работодателя график за отчитане явяването/неявяването на работа, в който са отбелязани дните, в които работникът е порагал нощен труд. Графикът е подписан лично от свидетелката Ч.. В тази връзка съдът е съобразил и приложената по делото заповед на управителя на търговеца, от която се установява, че работното време на работниците в проверявания обект е на две смени, като втората е с продължителност до 24.00ч. Противно на твърдението на жалбоподателя и посоченото от свидетелката в съдебно заседание, не се установява за някои от работните места да е уговорено различно работно време, без полагане на нощен труд.

Ето защо, настоящата инстанция намира, че правилно първостепенният съд е приел, че „Хепи 2000“ ЕООД е извършило нарушение на чл. 140, ал. 4, т. 1 КТ и отговорността му е ангажирана законосъобразно.

За пълнота следва да бъде добавено, че не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Цитираният текст предвижда, че за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. В чл. 415в от Кодекса на труда е предвиден специален състав на маловажно административно нарушение. „Маловажните“ нарушения, установени по КТ, са обусловени от наличието на две кумулативно дадени предпоставки - нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители. За разлика от чл. 28 ЗАНН в случаите на приложение на чл. 415в КТ законът не предвижда освобождаване от административнонаказателна отговорност, а налагане на същия по вид наказание, но в много по-малък размер. Следва да се има предвид, че чл. 28 ЗАНН и чл. 415в КТ са в съотношението на общ към специален закон. В горния смисъл е и Тълкувателно решение № 3/2011 г., постановено по ТД № 7/2010 г. от О. на I и II колегия на Върховния административен съд. В случая действително не са налице основания нарушението да се квалифицира като маловажно по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ, тъй като същото не е отстранено веднага след установяването му, а и предвид специалната закрила на непълнолетните, разписана в КТ, за работника безспорно са произтекли вредни последици от полагането на нощен труд.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визирани в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на правния спор и заявеното изрично искане в тази насока, в полза на ответника по касационната жалба следва да бъде присъдено юрисконсултско

възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3242/24.08.2022г., по анд № 15752/2021г. на Софийски районен съд, 14-ти с-в.

ОСЪЖДА „ХЕПИ 2000” ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Главна Дирекция „Инспектиране на труда“ [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.